

forhørene, og det kan jeg ikke gaa med til. At de her omhandlede Kendelser i alle Tilfælde skulde indankes for Højesteret, tror jeg ikke vilde være heldigt. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at Højesteret har lange Retsferier, og det er vel muligt, at Voldgiftsretten netop kom til at fungere, medens saadanne Retsferier finde Sted, og det vilde derfor saa langt fra afkorte Appellen, at det tvært imod vilde kunne blive en Forlængelse af Appellen. Jeg tror ikke, at der i mange Tilfælde vil blive Spørgsmaal om Appel af Kendelser, der ere afsagte af Voldgiftsrettens Formand. Jeg ser ikke paa dette Spørgsmaal som et Spørgsmaal, der har stor Betydning, og jeg har derfor ment, at det var rigtigst at blive ved den Bestemmelse, som indeholdes i Forslaget.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) omtalte endelig et andet Forhold, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan sættes en Næstformand eller Suppleant ind i Stedet for Formanden for Voldgiftsretten i Tilfælde af, at han har Forfald. Herom behøves der ikke at indeholdes noget i Lovforslaget. Det vil kunne ordnes af sig selv, idet det i Kraft af Nødvendigheden er givet, at naar Formanden maatte faa Forfald, maa Reglen i Lovforslaget forstaaes saaledes, at Voldgiftsretten med Justitsministerens Godkendelse kan vælge en anden Mand til at fungere i Formandens Sted, hvad enten man vil kalde ham Suppleant eller Næstformand. Jeg siger med Justitsministerens Godkendelse, det vil sige med Opretholdelse af den Regel, der findes i § 1, sidste Punktum, nemlig at forinden Formanden kan fungere, skal der være erhvervet Justitsministerens Godkendelse af, at han opfylder de i Paragraffen anførte Betingelser.

Krabbe: Den højtærede Minister nævnte de Grunde, som det var mig bekendt, at Ministeren havde for ikke at gaa ind paa de af mig omtalte Ændringsforslag. Det være mig tilladt hertil blot at gøre en lille Betragtning, navnlig med Hensyn til Appelspørgsmaalet. Det er ganske vist, dels at det vilde optage nogen Tid for Højesteret, dels at Højesterets Ferier kunde komme ubelejligt for disse Appeller. Men herved maa man erindre to Ting, for det første det, at Højesteret alligevel kommer til at dømme i disse Sager, idet den jo i alle Tilfælde bliver sidste Instans for saadanne Tvistigheder, og for det andet, hvad der er ret væsentligt, at der er en Sammenhæng imellem det at

gøre Højesteret til umiddelbar Appellinstans og det andet at indskrænke de Tilfælde, hvor et Vidne kan vægre sig ved at aflægge Vidneforklaring, thi vedtages det sidste, saa vilde Protesterne mod Vidneførsel og følgelig Kendelsernes Antal blive ganske betydelig formindskede. Hvad de Grunde angaar, som bevæge den højtærede Minister til ikke at gaa ind paa Forslaget om selve Grænserne for, hvornaar et Vidne maa vægre sig ved at lade sig føre, ere disse Grunde jo vel tænkte og logisk fyldestgørende. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at de alligevel praktisk set ikke veje saa meget, som Modgrundene ville veje. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar hele dette Maskineri kommer i Bevægelse, vil det blive en følelig Mangel, at de interesserede Vidner kunne protestere mod at blive førte uden for de Tilfælde, hvor den bestaaende Lovgivning tilsteder en saadan Fritagelse. Og Frygten for, at Formanden for Voldgiftsretten ikke med tilstrækkelig Sikkerhed skulde kunne haandtere de ny Regler, deler jeg ikke. Jeg tror, at en dygtig Mand, særlig den dygtige Mand, der nu er udset til Formand, med Lethed vil kunne haandtere Maskineriet, selv om han ikke har faaet den Øvelse, som en forudgaaende Dommervirksomhed giver. Men hvorom alting er, jeg underkender ikke den højtærede Ministers Grunde, selv om jeg vilde synes, at de modstaaende Grunde vare bedre, og jeg skal tillade mig at anbefale den højtærede Ministers Forslag til Vedtagelse og Sagens Fremme paa dette Grundlag.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 1—2 til § 1 af *Justitsministeren ad interim* (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, (se Tillæg A., Sp. 3625—26)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 2 af *samme* (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret, (se Tillæg A., Sp. 3625—26)

vedtoges uden Afstemning.